

Mă gândesc

Lucian Tatar

Mă gândesc cum trece timpul,
ploua azi si mâine ninge
generații schimbă nimbul,
câte flori răsar in viață
câte flori se sting in ceață
lumina lumii nu se stinge....
Parca ieri eram copii
aveam visele in poartă
jocurile atât de vii
ne-a condus a lumii soartă
înspre zările pustii ...
Azi avem copii noștri
mâine vom avea nepoți
timpul e acea ninsoare
ce ne acoperă pe toți!
Fără avize la vedere
fără avize de ședere
părul alb răsare in barbă
parcă ninge peste iarbă...
Unde sunt acei copii?
ce eram Doamne ,odată
si fugeam peste câmpii!

Autor:Lucian Tătar
15 septembrie 2016 21:57-0065
Olhao-Algarve